

кон-то, употребихъ за да го разсѣя, не полезны бѣха, и какъ никой други способъ не ми оставаше освѣтъ на среща му да убора негова-та страсть съ всы-те силы на мой-ать слабъ умъ. Отговорихъ му ся убо; “ Да, ето нашы-те горы, гдѣ-то возлюбленна-та твоя Виргнiя живѣше, ето и куничка-та, кой-то ты ѿ беше далъ. На сердце-то си го носяше умирающа, “ и до слѣдний-ать часъ за тебе сердце-то ѿтрепна. „ Показахъ тогда на Павла куничка-та, коя-то онъ на Виргнiя бѣше далъ близо при Кокофиниковъ-ать источникъ. Като я видѣ злосчастна радость въ очи-те му ся яви. Стремительно я грабна сосъ ослабленни-те неговы руцѣ, и я прилѣпи на устны-те си. Пресѣчися тогда дыханiе-то му, и слезы-те му останаха на полукровны-те му очы безъ да можать да ся излѣять.

“ Сыне мой, рекохъ му, послушай мене
“ прiятеля си, и нѣкогда Виргнiйиъ-ать прiяте-
“ ль, мене, кой-то средъ твоите надежды, че-
“ сто самъ окрѣпиль разумъ-ать ти противъ не
“ надежны-те животны злосчастiя; кажи ми, кое
“ нѣщо толко горко оплаквашь? твое-то нес-
“ частiе или Виргнiйино-то ли?